

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 6-A DUPĂ PAȘTI

(a Orbului din naștere)

†) SF. MARE MC. IOAN
CEL NOU DE LA SUCEAVA;

SF. IER. NICHIFOR,
PATRIARHUL
CONSTANTINOPOLULUI

Din relatarea evanghelică a Duminicii de azi, a VI-a după Sfintele Paști, cu pericopa de la Ioan, cap 9,1-38, aflăm că Mântuitorul Hristos, cu puterea Sa dumnezeiască, a vindecat în Ierusalim un orb din naștere pe care l-a întâlnit în calea Sa, cerșind mila trecătorilor. L-a chemat la Sine, a uns cu tină locul ochilor și l-a trimis să se spele la izvorul Siloam (care înseamnă „trimis”). În chip minunat, spălându-se a dobândit ochi și vedere, încât toți se mirau de el. Mai târziu Iisus i se descoperă lui, că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, binefăcătorul lui. În fața necredinței și orbirii la minte a fariseilor și cărturarilor, orbul cel din naștere, după ce a primit vederea, mărturisește cu tărie și curaj că Hristos este cel care l-a vindecat, crede în El și se închină Lui.

Orbul despre care ne spune evanghelia de astăzi trăia o mare dramă a existenței sale. El nu a văzut niciodată, căci s-a născut fără ochi. Nu a văzut frumusețile creației lui Dumnezeu, nici chipul părinților săi sau semenilor lui. Cerșea la margine de drum. Totul se reducea la o lume interioară, la ceea ce simțea sau auzea în jurul lui.

Este un caz cu totul aparte între cei ce aveau suferințe, boli sau infirmități și au fost vindecați de Hristos. O spune chiar Iisus: „S-a născut așa ca să se arate prin el, lucrările lui Dumnezeu” (vers.3)

Pe de o parte, să se descopere dumnezeirea lui Iisus, că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, Lumina lumii, care luminează pe tot omul. De asemenea, prin vindecarea săvârșită se arată că Domnul, prin lucrarea Sa mântuitoare,

HRISTOS, LUMINA VIETII NOASTRE

poate să-l re-creeze pe om, să facă ochi acolo unde nu erau din naștere și să pună apoi în ei simțul vederii.

Pe de altă parte, clipa întâlnirii lui Hristos cu orbul și minunea care s-a petrecut îl eliberează și pe orb din suferința și nefericirea sa. La sfârșit Îl va vedea pe Hristos și va crede în El, în ciuda tuturor acuzațiilor și necredinței fariseilor, celor orbi la minte.

Deși era în zi de sâmbătă, a face bine unui om aflat în neputință sau în boală nu era oprit de Dumnezeu. Fapta minunată săvârșită de Mântuitor ar fi

trebuit în mod logic să-i scoată și pe fariseii din orbirea și împietrirea lor și din robirea literei Legii în care trăiau. Dar ei au rămas mai departe orbi la pricepere și la minte, în timp ce orbul vindecat mărturisea tuturor minunea petrecută cu el.

Unii chiar refuzau să creadă că el este cel care mai înainte era orb și cerșea. L-au și dus înaintea fariseilor, iar aceștia au chemat și pe părinții lui ca să-l recunoască și să dea mărturie despre el.

Cu toate acestea, în fața evidenței că orbul a fost vindecat în chip minunat de

către Iisus, fariseii și cărturarii tot nu au crezut, mai mult, plini de răutate și necredință ziceau că Iisus nu este de la Dumnezeu, că nu ține sâmbăta, că ar fi păcătos, că nu este mai mare decât Moise care a primit Legea de la Dumnezeu. Orbul vindecat nu s-a lăsat intimidat de răutatea fariseilor, ci a mărturisit cu tărie că un om care se numea Iisus i-a dat vederea; că Acesta este proroc; că este de la Dumnezeu și are puterea să facă asemenea minuni.

Concluzia era firească și logică: doar Dumnezeu putea săvârși asemenea

minune. Deci Iisus este cu adevărat Dumnezeu.

Mai târziu, când Domnul îl întâlnește pe orbul vindecat, îl întreabă: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” Iar orbul răspunde: „Cine este Doamne acela ca să cred în el?”, iar Iisus îi confirmă: „L-ai și văzut și Cel care vorbește acum cu tine Acela este.” Pe deplin luminat și la trup și la suflet, cel vindecat îl mărturisește acum pe binefăcătorul său ca fiind cu adevărat Dumnezeu: „Cred Doamne și s-a închinat Lui.” (vers.38)

Prin smerenie și rugăciune, prin viață

curată și fapte bune, prin răbdare și credință puternică, în Biserica lui Hristos - adevăratul Siloam duhovnicesc - putem și noi să dobândim vederea cea lăuntrică, să ne vindecăm din captivitatea multor orbiri, care nu ne lasă să vedem lucrările lui Dumnezeu, precum și alinarea multor neputințe trupești.

Hristos revarsă darurile Sale tămăduitoare prin Biserica Sa, căci El s-a arătat în lume, ca lumea să nu mai trăiască în întuneric, ci să primească Lumina Vieții celei Adevărate. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

El S-a arătat ca Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul Dumnezeului Celui viu. Din iubire pentru voi, El S-a pogorât din cer și a venit pe pământ, luând haina trupească, a fost prins de dragul vostru, întemnițatilor, a suferit sudoare și îngheț, a îndurat foame și sete, și-a dat fața ca să fie scuipată și trupul Său ca să fie bătut în cuie pe Cruce, S-a așezat în mormânt ca leș, a coborât în iad ca să strice o închisoare mai rea decât viața aceasta, care vă așteaptă pe voi după plecarea din trup - și toate acestea pentru a vă mântui pe voi din murdăria păcatului, și v-a așezat pe picioarele voastre. El a înviat din morți, ca prin aceasta să vă dea aripi pentru zborul la cer, și în cele din urmă S-a înălțat la cer pentru a vă deschide calea și a vă duce în locașul îngerilor. Nu trebuie acum să oftați cu cutremur și groază ca Împăratul David, nici nu trebuie să doriți aripi de porumbel, căci a venit Vulturul, și a arătat și despărțit drumul în două. Voi trebuie numai să creșteți aripile duhovnicești care vi s-au dat la botez întru numele Lui, și să doriți cu toată tăria să vă urcați acolo unde S-a urcat El. El a făcut nouăzeci și nouă la sută din tot ceea ce vă trebuie pentru mântuirea voastră; (Oare) nu vă veți osteni să faceți unu la sută cât a rămas pentru mântuirea voastră, și aceasta când, vouă vi se va da cu bogăție intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos (II Petru 1, 11)?

Si i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Ce despărțire de pământ măreață și emoționantă! De pe Muntele Măslinilor, de sub care fusese adus iarăși la viața aceasta vremelnică, Domnul cel Înviat S-a înălțat spre înălțimile nesfârșite ale vieții veșnice. El nu S-a înălțat la stele, ci deasupra lor; El nu S-a înălțat la îngeri, ci deasupra lor; nu la puterile cerești, ci deasupra lor; deasupra tuturor cetelor nemuritoare, cerești, deasupra tuturor sălașurilor cerești ale îngerilor și ale celor drești; sus, mult mai sus de ochii heruvimilor, chiar către tronul Tatălui ceresc, către altarul tainic al Sfintei și de Viață Dătătoarei Treimi.

Măsura acestor înălțimi nu există în lumea zidită; poate că singurul lucru cu care se poate asemăna în direcția opusă, stă în adâncurile în care l-a aruncat mândria pe Lucifer, cel lepădat de Dumnezeu; sunt adâncimile în care Lucifer a dorit să arunce întreaga omenire. Domnul Iisus ne-a mântuit din această stricăciune fără de sfârșit și, în locul adâncimilor acestei prăpăstii, El ne-a ridicat pe noi la înălțimile Dumnezeiești ale cerului. El ne-a înviat pe noi pentru două pricini: mai întâi, pentru că El a înviat ca om în trup, așa cum suntem noi; și în al doilea rând, pentru că El nu a înviat pentru El ci

pentru noi, ca să ne deschidă calea spre pacea cu Dumnezeu. Înălțându-Se în trupul Său cel înviat, pe care oamenii l-au ucis și l-au îngropat în mormânt, El a binecuvântat cu mâinile care purtau rănile cuielor. O, Doamne prea binecuvântate, cât de mare este mila Ta! Istoria venirii Tale în lume a început cu binecuvântare și se sfârșește cu binecuvântare. Vestind venirea Ta în lume, Arhanghelul Gavriil a intrat la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu cu cuvintele: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har... Binecuvântată ești tu între femei!” (Luca 1, 28). Și acum, când Tu îți ieși rămas bun de la cei care Te-au primit pe Tine, Tu îți întinzi mâinile binecuvântându-i îmbelșugat. O, Preabinecuvântatul între oameni! O, Izvorule haric de binecuvântări! Binecuvântează-ne și pe noi, așa cum i-ai binecuvântat pe Apostolii Tăi! (Sfântul Nicolae Velimirovici)

Ziua Eroilor

În plan bisericesc, pomenirea eroilor neamului românesc la praznicul Înălțării Domnului a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1920 și a continuat până la

instaurarea regimului comunist în 30 decembrie 1947.

După căderea regimului comunist, această tradiție a fost consfințită prin alte două hotărâri sinodale din anii 1999 și 2001.

Prin legea 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, sărbătoarea Înălțării Domnului Iisus Hristos a fost proclamată Ziua Eroilor, ca sărbătoare națională a poporului român.

De asemenea, la fiecare Sfântă Liturghie sunt pomeniți eroii, ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, libertatea și demnitatea poporului român.

La sărbătoarea Înălțării Domnului și Ziua Eroilor după Sfânta Liturghie se oficiază slujbe de pomenire a eroilor neamului românesc în toate catedralele, bisericile, mănăstirile, cimitirele, troițele și monumentele închinat acestora din țară și străinătate. ❖

PĂRINTELE CONSTANTIN TOMESCU A PLECAT LA DOMNUL

A trecut la cele veșnice vrednicul părinte Constantin Tomescu. Preot îmbisericit din 2008 la parohia Șerban Vodă. Când scriu aceste cuvinte mă năpădesc o seamă de amintiri sfinte petrecute lângă un slujitor vrednic cu nume bun, smerit, ascultător și neobosit.

principal la Întreprinderea „Arta Mobiliei”, București;

❖ Între anii 1974-1980 Inginer principal la Centrala de Prelucrare a Lemnului Pipera, București;

❖ Între anii 1980-1987 Inginer principal la Întreprinderea de Comerț Exterior Exportlemn, București;

❖ Între anii 1987-1990 Director al Direcției de Comerț Exterior și Cooperare Economică Internațională din cadrul Ministerului Industriei Lemnului și al Materialelor de Construcții, București;

❖ Între anii 1990-2000 Manager la Biomari Impex, producție și export cherestea, București;

❖ Între anii 2000-2004 Facultatea de Teologie Ortodoxă, secția Teologie Pastorală din cadrul Universității București;

În 27.08.2006 a fost hirotonit diacon de către Preasfințitul Părinte Gherasim, Episcopul Râmnicului.

În anul 2006 a fost hirotonit preot la parohia Jiblea, județul Vâlcea, de către Preasfințitul Părinte Gherasim, Episcopul Râmnicului. În anul 2008, pensionar fiind, a fost îmbisericit de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel la biserica Șerban Vodă.

Unsprezece ani de slujire neîntreruptă în biserica noastră. De o vrednicie ieșită din comun, fără concediu și fără odihnă, fără cârtire și păstorind Biserica lui Dumnezeu cu dragoste. Neiubitor de ceartă și de câștig urât, fiind de multe ori slujitor fără plată dar având în suflet

o bucurie din care citeai că Dumnezeu îi primește slujirea. Un adevărat sfânt, nu-i păsa de laude și nici nu se uita după lucruri trecătoare.

Avea un singur țel: să-i placă lui Dumnezeu și să nu-L supere cu ceva pe Dumnezeu. Alături de doamna preoteasă Marilena Tomescu era o familie model pentru comunitatea noastră. A fost iubit și apreciat pentru aleasa cultură, pentru delicatețea de comportament, pentru promptitudinea cu care răspundea la fiecare chemare. Avea o concepție despre viață marcată de gândirea Sfântului Pavel, a Sfinților Apostoli și a Sfinților Părinți.

A fost lângă noi în momentele grele ale zidirii bisericii ca unul din ctitorii fondatori. Până la ultima suflare, fără să se vaite, simțea că flacăra vieții sale pâlpâind se va stinge dar el lucra ca și cum se afla la început de drum. Înainte de despărțire i-am adus aminte că suntem călători pe fața pământului, ca toți părinții noștri, și am simțit atunci că era pregătit pentru marea călătorie. Dumnezeu l-a chemat atunci când l-a socotit gata pentru ceasul mării întâlniri. Cât de bun este Dumnezeu cu cei drepti la inimă! Oare noi vom avea parte de acest sfârșit creștinesc? Dumnezeu să se milostivească și spre noi, ca înainte de a ne întoarce în pământ să ne întoarcem mai întâi la El. Mă mângâie scrisoarea testament a Sfântului Apostol Pavel pe care vreau să v-o pun la suflet ca o mângâiere în acest moment greu al

Descindea dintr-o familie de preoți porniți din Hulubești, județul Dâmbovița. Încheind un ciclu de 140 de ani de slujire neîntreruptă la Sfântul Altar.

Am cunoscut parțial această generație de preoți începută de străbunicul părintelui Tomescu, continuată de părinții Ioniță Tomescu, Ionel Tomescu, Valentin Tomescu și Constantin Tomescu. Toți aceștia au strălucit prin credință puternică, viață curată, dăruire, smerenie, sinceritate și slujire. Din acest neam Dumnezeu l-a chemat pe părintele Tomescu la slujire preotească.

Ne-am cunoscut în anul 2000, la Ierusalim, într-un pelerinaj. A fost atât de marcat în acest pelerinaj, încât la vârsta de 57 de ani a lăsat totul, ca odinioară Apostolii, și s-a înscris la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București pe care a absolvit-o cu media 9,70. Până atunci, răsfoind cartea vieții sale, am rămas uimit de nenumăratele realizări și de pregătirea sa profesională. Redăm pe scurt o parte din CV-ul său:

❖ Între anii 1961-1966 Facultatea de Industrializare a Lemnului din cadrul Institutului Politehnic Brașov;

❖ Între anii 1967-1973, Șef de fabrică la Fabrica de Cherestea, Brezoi, jud. Vâlcea;

❖ Între anii 1973-1974, Inginer

despărțirii: „Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi s-a gătit cununa dreptății, pe care Domnul va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui” (II Timotei, 4,7-8).

Întreaga comunitate se află în jale pentru greaua încercare prin care trecem. Noi, slujitorii Sfântului Altar, Consiliul și Comitetul Parohial, mișcați

de plecarea părintelui Constantin, îl vom păstra în suflet, așa cum a fost, ca un dar al lui Dumnezeu. Și împreună cu biserica ne rugăm: „Doamne Dumnezeul nostru, Robului Tău Constantin Preotul care a fost împreună slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sânul lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob. Și, precum l-ai pus pe pământ slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel

ceresc Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosândit în mărirea ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut ție” (din slujba înmormântării preotului). ❖

Părintele Dinu Pompiliu

IUBIȚI FRAȚI ȘI SURORI ÎNTRU CREDINȚA STRĂMOȘEASCĂ

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI ȘI CINSTIREA EROILOR MARTIRI

„Pe fericiții întru adormire, eroii, ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru libertatea și demnitatea noastră, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru Împărăția Sa”.

● Această pomenire, la ieșirea cu Sfintele daruri, o auzim la fiecare liturghie, moment de rugă și cinstire.

● Eroii și eroii martiri sunt cinstiți și pomeniți de Biserica noastră strămoșească, iar Sfântul Sinod al BOR a hotărât ca praznicul Înălțării Domnului să fie și sărbătoarea de cinstire a Eroilor neamului românesc. De ce oare Biserica? Pentru că ea este expresia Conștiinței Naționale. Călugării, ierarhii, BOR au plămădit și construit în mănăstiri, biserici, conștiința de neam prin predici și scrieri. Așa putem explica de ce ostașul român a luptat cu dragostea de țară în suflet, eroismul lui având izvorul în credință.

● În ranița unui soldat căzut pe Muntele Sarica din Curbura Carpaților, în Războiul de Întregire a Neamului (1916-1918), s-a găsit o poezie scrisă de acel soldat. Citez o strofă:

*„Nu plânge Maică Românie
Că am să mor neîmpărțșit!
Un glonț pornit spre pieptul tău,
Cu pieptul meu eu l-am oprit.”*

● Iată ce simbioză găsim în aceste cuvinte: credință, dragoste de țară și eroism. Aceeași idee și în versurile lui Aurel Anghel:

*„Eroii n-au mai apucat să plângă,
S-au închinat cu mâna stângă.
În dreapta își țineau dragostea de țară
Au apucat doar să se închine și să moară.”*

● Praznicul Înălțării și Ziua Eroilor reprezintă momente de aducere a pioasei și profunde recunoștințe pentru cei căzuți sau martirizați.

● Care este simbolismul Coloanei fără sfârșit a lui Brâncuși? Este recunoștința, profunda pomenire, Coloana terminându-se în Cer, acolo unde este Împărăția Domnului. De fapt, întreg ansamblul, inclusiv Biserica, e menită a dea slavă eroilor și eroilor martiri de noi, cei ce beneficiem după jertfa lor.

● România este plină de monumente, de la troițe la mausolee, care trebuie să ne țină conștiința trează. Azi însă, această flacără nu este la fel de vie ca odinioară. Doar BOR a preluat această

misiune împreună cu școala, angajându-se într-o muncă grea de a arăta care este puterea unui popor, de a prețui valorile, țara cu tot ce are.

● În zilele noastre cu globalizarea, secularizarea și apariția Neomarxismului, valorile de patriotism, naționalism sunt lovite. Societatea trăiește privind doar la viitor, fără a lua în seamă trecutul. Se cuvine ca în educație să se lucreze mai mult, mai profund și mai eficient. ❖

Prof. Clement Gavrilă-Sălăuța

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 2-9 Iunie 2019

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 2 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Paști (Vindecarea orbului din naștere) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 5 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujbă de priveghere
Joi 6 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 7 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 8 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 9 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 7-a după Paști (a Sf. Părinți de la Sinodul I Ecumenic) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2019 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI